

Valaise varjot tiemme

Herättäjäjuhlilla käsitellään perinteisesti juhlatunnusta monelta kantilta. Toivottavasti saamme Kiuruveden juhlilla kootuksi niin runsaan ja sisältörikkaan korin, että jokainen tuntee saaneensa ravitsevaa evästä elämänsä matkalle.

Seuraavassa muutama pintaraapaisu juhlatunnuksesta.

Valaise. Ensimmäinen sana ilmaisee, että kyseessä on rukous. Jumalaa ei käsketä eikä komennella. Häntä lähestytään rukoillen.

Pyydämme nöyrästi, maahan asti kumartuen. Alistumme vastaanottajiksi. Sehän meidän ihmisten asema onkin Jumalan edessä. Otamme vain, kun Jumala antaa. Ja vain sen verran, kuin Hän katsoo tarpeelliseksi.

Tämänkin tajuamiseksi tarvitsemme valaistusta. On suorastaan etuoikeus, kun herättäjäjuhlilla saamme ojennella tyhjiä käsiä Isän puoleen. Tule juhlille rukoillen rukoilemaan!

Varjot. Varjoa ei synny ilman valoa. Varjo syntyy vain valoa läpäisemättömän esineen taakse.

Valot ja varjot vuorottelevat ihmisen elämässä. Onneksi vuorottelevat. Onneksi eivät synkät varjot ole ainaisin seuralaisina.

Sateen jälkeen tulee pouta. Murhe muuttuu iloksi, itku nauruksi, kuolema elämäksi.

Tämän saa aikaan Jumala. Ei meistä ihmisistä siihen ole. Jumalan kaikkivaltius saa varjonkin valoisaksi. Hän voi kääntää pahankin palvelemaan hyvää. Vain Hän.

Tiemme. Sinun tiesi. Minun tieni. Meidän tiemme. Sinun tiesi ei ole minun tieni, eikä minun tieni sinun. Jokaisella on ikiomansa.

Tuskinpa sinä vaihtaisit tietäsi minun kanssani. Enpä taitaisi vaihtaa minäkään omaani. Tähän asti kuljettu taival on tuttu. Siitä on selvitty.

Erilaisuudesta huolimatta yhteistä on se, että elämän tiessä on mutkia. Emme näe mutkien taakse. On vain tämä hetki ja tämä tien kohta.

Jumala näkee mutkienkin taakse. Edessä olevan taipaleen Hän tuntee yhtä hyvin kuin taakse jääneen. Siinä on toivo. Siinä on rohkaisu.

Ja että matka hyvin päättyisi, yhdessä kokoonnumme Kiuruveden herättäjäjuhlille rukoilemaan: Valaise varjot tiemme!

OSMO KORKALAINEN

JUHLATOIMIKUNNAN PUHEENJOHTAJA

”Jokainen on jollain lailla seuraihminen...”

Tämä laulun säe ei ole *Siionin virsistä*, vaan vanhasta tv-mainoksesta, jonka tarkoitus oli houkutella tilaamaan eräs aikakauslehti.

Sinä, ystävämme, selaillet nyt Kiuruveden Juhlaviestiä. Tämä lehti on sinulle kutsu osallistua suuriin seuroihin Kiuruvedellä 9.-11.7.2010. Lienet siis ”seuraihminen”, kun tätä luet tai sinusta saattaa löytyä pieni sellainen, vaikka et sitä vielä tiedostaisikaan. Tule siis ja katso!

Vuoden 1981 herättäjäjuhljen seuraihminen kumisaappaitten jäljet näkyivät ikkunastamme, kun pieni perheemme muutti Kiuruvedelle juhlia seuraavana keväänä. Muistini mukaan jäljet näkyivät kauan, jopa vuosien ajan.

Nyt meillä on ilo valmistella Kiuruveden seuraavia herättäjäjuhlja. Tarvitaan suorastaan huuttavia määriä ruokaa, pitää suunnitella turvallisuusasioita, täytyy kerätä rahaa, hankkia talkoolaisia jne., jotta vieraaksemme tulevat seuraihmiset saisivat keskittyä oleelliseen.

Toivomme, että kiuruvetiset ja yläsavolaiset herättäjäjuhljen järjestäjät löytäisivät itsestään seuraihminen, joka laittaa itsensä peliin juhlien ulkoisten puitteiden valmistamiseksi. Siitä jää hyvä jälki tälle seudulle.

Tule sinä katsomaan mitä me olemme saaneet aikaan! Toivottavasti saat mukavia kokemuksia vaikkapa ”haakisopasta” ja lupsakkaasta savolaisesta vieraanvaraisuudesta. Ennen kaikkea toivomme, että sydämeesi jäisi elämänikäinen jälki siitä, että on saanut ja saa olla mukana seuraihminen toisen seuraihminen kanssa ikävöimässä Kristuksen kohtaamista.

ARJA PENTIKÄINEN

JUHLIEN PÄÄSIHTEERI

Ensimmäisistä juhlista 111 vuotta

Kiuruveden ja samalla Savon ensimmäiset herättäjäjuhljat pidettiin vuonna 1899 Niemiskylässä, kahden naapuritalon voimin. Aattoseurat olivat Laajalahdessa **Aabram Lämssä** ja juhlaseurat Kukkuralalla **Heikki Niskaselä**.

Juhlajumalanpalvelus 10. heinäkuuta oli kirkossa, jonne mentiin veneellä Niemisjärven yli ja siitä vielä viitisen kilometriä jalkaisin. Osa kulki hevosilla järven ympäri.

Eräs aikalainen on kertonut, kuinka vaikuttava näky oli veneitten paljous tyynellä järvellä. Kaunis veisuu kaikui yli salmien ja selkien ”aina Vehniäholle saakka”.

Wilhelmi Malmivaara oli uudistanut *Siionin virret* vuosikymmenen alkupuolella, pääosin aikana, jolloin hän oli Kiuruveden pitäjänapulaisena. Veisaava kansa otti virret omakseen, ja esimerkiksi Niemiskylän kyläkauppias **Matti Tenhunen** myi niitä vähän ajan kuluessa satakunta kappaletta.

Väkeä tuli juhlille noin 1700 henkeä, ympäri Suomea hyvinkin vaikeiden matkojen takaa. Matkalle lähdettiin ajoissa, pidettiin seuroja ystäväpaikoissa, Keski-Pohjanmaalla hääseuratkin.

Väen saapumista Lahden taloon ja vanhojen

Kaisa Niskasen kotialbumi

Kiuruveden ja Savon ensimmäiset herättäjäjuhljat pidettiin Kukkuran talossa vuonna 1899. Kuva 1930-luvulta.

Tuon ajan herättäjäjuhljat olivat melkoinen taloudellinen uhraus juhla-aikeille, sillä juhlakansa ruokittiin ilmaiseksi. Kukkuran aikamiespojan kerrotaan todenneen juhlien jälkeen: ”Körttiläeset sövät koko härän – ee jännä tähteeks ku sarvet ja korvat.”

On kuitenkin luultavaa, että myös kansalla oli eväitä mukanaan. Varmuudella voi sanoa, että ympäröivä kylä ja ystävät osallistuivat talkoisiin, muuten ei juhlia olisi voitu järjestää.

Kiuruveden ensimmäisistä juhlista tulee ensi vuonna kuluneeksi 111 vuotta. Herännyt kansa palasi juhlilta ”kehotetuina miehin”. Juhlilla ollut pastori **Aali Riihimäki** kuvaili myöhemmin, että ”koko paluumatka oli kuin juhlaletkeä”.

KAISA NISKANEN

Kirjoittaja on kotoisin Niemiskylästä ja tehnyt elämäntyönsä Kukkuran talon emäntänä.

Lähteet: Olavi Kares: Heränneen kansan vaellus II (WSOY) ja Väinö Malmivaara: Matti Mankulanaho (WSOY)

”Körttiläeset sövät koko härän – ee jännä tähteeks ku sarvet ja korvat.”

ystävien tapaamista kerrotaan olleen ”hupaisa katsella”. Pihalla kärteltiin ja hykerreltiin jälleennäkemisen ilosta, olivathan nämä juhljat kuin keidas kiusatun kansan korpivaelluksella. Kansallinen sortokausi oli alkanut, ja helmikuun manifesti annettu muutamaa kuukautta aiemmin.

Heränneen kansan keskuudessakin näkyi hajaannuksen merkkejä. Lisäksi pahat nälkävuodet olivat tuoreessa muistissa ja satotoiveet yhä heikot. Alkukesä oli ollut niin kuiva ja kylmä, että vielä heinäkuussa ruskea ku-

lo peitti pellot. Juhlakansa rukoilikin sadetta polvillan Kukkuran talon pihakiviä vasten.

Juhlasaarnan tekstiksi Wilhelmi Malmivaara oli ottanut Joonan kirjan 1. luvun.

Juhlapuheen piti lehtori **Mauno Rosendahl** ja seuroissa puhuivat Malmivaaran lisäksi kirkkoherra **Erkki Pesonen**, maisteri **Matti Pesonen**, maanviljelijä **Juho Malmkamäki** ja englantilainen pastori **D. Kilburn**, jonka puheen tulkki Sortavalan seminaarin lehtori **B. Boxström**.

Kiuruveden seurakunta

Vuoden 1981 juhljat muistetaan vesisateesta.